

Chemate la lucrare

Text biblic : Fapte 16:11-15,40; 1Cor 1:26-30

Versetul de aur

După ce a fost botezată, ea și casa ei, ne-a rugat și ne-a zis: "Dacă mă socotiți credincioasă Domnului, intrați și rămâneți în casa mea." Și ne-a silit să intrăm. Fapte 16:15

Introducere

Pavel și tovarășii săi și-au început a doua călătorie misionară în jurul anului 52 AD. A început cu revizitarea unor orașe pe care Pavel le vizitase în prima călătorie. Acestea includ Derbe, Listra și (poate) Iconia (Fapte 16:1-2). De acolo s-au îndreptat spre Vest, spre Troa. În timp ce se afla la Troa, Pavel a avut o vedenie despre "un om din Macedonia" care l-a rugat să vină în Macedonia și să-i ajute (Fapte 16:9). Viziunea a servit ca un mandat pentru Pavel să treacă Marea Egee și să intre în Europa cu Evanghelia - pentru prima dată când face acest lucru. Vizitele inițiale ale lui Pavel în orașele Filipi și Corint au avut loc ambele în timpul acestei călătorii. Orașul Filipi era așezat în câmpia fertilă a râului Gangite, înconjurat de munți pe trei părți. Orașul avea aproximativ 400 de ani când a fost vizitat de Pavel. Filipi era un mare oraș macedonean. Numele de Filipăi provine de la regele Filip al II-lea al Macedoniei, care a cucerit orașul în 356 BC. și l-a redenumit după numele lui. Acesta a fost unul dintre primii pași în dominația lui Filip pe întreaga peninsulă greacă. Acesta a pus ca succesor pe fiul său, Alexandru cel Mare, să mărșăluiească spre Est și să cucerească teritoriile până în India. Minele de aur pentru care era cunoscut orașul Filipi au oferit bogăție ambilor lideri pentru a-și finanța campaniile militare. Însă apostolul Pavel a căutat un altfel de AUR, și l-a găsit.

Contextul lecției

I. Intrarea în Europa (Fapte 16:11-15,40)

A. La Filipi (v11-12)

Troa a fost un mare port maritim pe malul Estic al Mării Egee. Acolo, la Pavel, Silas și altora li s-au alăturat Luca. Acești misionari s-au urcat pe o corabie pentru a merge în Macedonia, trecând prin Samotracia, o Insulă la Vest de de portul Egeu Neapolis și au înopțat acolo. Neapolis a fost un port maritim important al orașului Filipi. Călătoria dintre cele două orașe a fost de aproximativ nouă mile. În 168 BC, orașul a devenit o colonie Romană, un loc în care soldații veterani se puteau retrage și primeau un teren pentru a face agricultură. Filipi era cel mai Estic punct de pe Via Egnatia, marea autostradă romană cu o lungime de aproximativ 535 de mile, care traversa peninsula Greacă. Filipi părea a fi un oraș bun pentru munca misionară, de aceea au decis să rămână câteva zile.

B. Rugăciunea (v 13)

Pavel avea obiceiul ca ori de câte ori trece printr-un oraș să se oprească la Sinagogă. Dar se pare că acolo nu au fost mai mult de 10 Evrei pentru a avea o Sinagogă, așa că au ieșit afară din Cetate, și s-au dus lângă un râu, unde credeau că se află un loc de rugăciune. S-au așezat jos și au stat de vorbă cu femeile adunate acolo.

C. Casa Lidiei (v 14-15,40)

Interesant este că femeia cu numele de Lidia poartă numele antic al Regatului Lidiei, care a existat 1200–546 BC. Aceasta a cuprins aproximativ jumătatea Vestică a Turciei moderne. Așadar, femeia Lidia a fost numită după zona în care se afla orașul ei Tiatira - o zonă din care tocmai venise Pavel, după ce a primit o viziune în care un „bărbat din Macedonia” l-a invitat să vină (Fapte 16: 9)! Lidia a avut o inimă deschisă pentru mesajul lui Pavel, și a fost botezată, ea și casa ei. Ca o recunoștință față

de Dumnezeu pentru că a acceptat-o în familia sa, Lydia i-a invitat pe Pavel și tovarășii săi acasă să stea pentru o vreme. Solicitând ucenicilor de a locui în casa ei a fost și o încercare pentru a vedea dacă un Evreu dorește să aibe legături cu cei dintre neamuri. Prin insistența ca acești ucenici să locuiască la ea, Lidia arată că ea și toată casa ei au acceptat pe Domnul. În timp ce se aflau în Filipi, Pavel și Sila au fost arestați pentru că au scos dracii dintr-o slujnică ghicitoare (Fapte 16:16-24). După convertirea temnicerului și eliberarea lor din închisoare (16: 25–39), Pavel și Sila s-au întors în casa Lydiei. Tratatamentul nedrept al misionarilor a fost traumatizant pentru ei și pentru noua congregație. Acesta a fost un moment bun pentru ca toți să fie încurajați. Casa Lydia din Filipi a devenit cu siguranță locul de întâlnire inițial pentru acest grup de credincioși.

II. Corectarea celor din Corint (1 Cor 26-30)

A. Isus chemă și oameni simpli în lucrare. (v 26)

Pavel a plantat această biserică în anul 52 AD, acum în anul 56 AD scrie o scrisoare bisericii pe când făcea misiune în Efes. Scrisoarea este ca răspuns la știrile de tulburare și dezbinării (1 Corinteni 1:11). Pavel le-a amintit corintenilor despre ceea ce fuseseră înainte de a veni la Hristos. Biserica lor nu a început cu lideri care au avut o educație însemnată, sau o mare influență socială sau familii distinse.

B. Surpriză pentru cei înțelepți (v 27-29)

Toată înțelepciunea și puterea umană sunt lucruri limitate și mici în comparație cu puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. Dumnezeu este atotputernic și a tot știutor în felul în care oamenii abia încep să înțeleagă. Dar de multe ori Dumnezeu nu alege oameni care să uimească prin inteligența lor. Dumnezeu preferă să folosească lucrurile josnice și cele disprețuite, pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu. În 1 Corinteni 1:23, Pavel a făcut referire la răstignirea lui Hristos ca o „pricină de poticnire”. Moartea ispășitoare a lui Hristos pe cruce a fost rușinoasă, nu era ceea ce așteptau Evreii de la Mesia lor (Galateni 3: 13–14). Ni se amintește de Petru, care, atunci când i s-a spus că Isus va împlini voia Tatălui prin umilirea, suferința, moartea și învierea Sa în Ierusalim, a exclamat „Să te ferească Dumnezeu. Doamne” (Matei 16:22). Petru nu se aștepta ca Mesia să aducă victoria prin moarte. Astăzi creștinii văd crucea ca un simbol mângâitor și învingător. Bisericile o afișează. O purtăm pe coliere și alte bijuterii. O tatuăm chiar și pe corp. Nu a fost așa în timpul lui Pavel. Crucea era rușinoasă; nimic nu era mai disprețuitor decât moartea pe cruce. Dar Dumnezeu nu se conformează regulilor sau așteptărilor societății. Un creștin care a văzut o cruce în primul secol ar fi fost izbit de circumstanțele complet neașteptate și umilitoare ale sacrificiului lui Isus. Ceea ce este neplăcut pentru noi poate fi înălțător pentru Dumnezeu.

C. Cuprinți în Hristos (v 30)

Duhul Sfânt lucrează sfințenie în noi, învățându-ne să identificăm păcatul și imputemcându-ne să-l înfrângem (Galateni 5:13-21) și să avem Roada Duhului (5: 22-26). Aceasta ne permite să trăim vieți sfinte, care ar fi imposibile fără puterea lui Dumnezeu (Romani 8:1-16). Răscumpărarea este un termen asociat cu eliberarea de sclavie. În Imperiul Roman, un sclav își putea cumpăra libertate. Dar păcătoșii nu au cum să plătească pentru propria lor libertate. Nu numai că am fost răscumpărați prin sângele lui Isus, ci am fost eliberați de sclavia noastră de păcat (Romani 6:17). În schimb slujim dreptății (6:18). Împreună, dreptatea, sfințirea și mântuirea descriu realitatea ființei în Hristos (Ef 1:11). Prin cruce, Dumnezeu a făcut o cale pentru ca noi să fim restabiliți în părtașie cu el. Aceasta este mântuirea noastră în Isus Hristos.

Concluzii. Ultimele noastre patru săptămâni au explorat exemplele Anei, fiicele profetese ale lui Filip, femeia Samaritană, Maria Magdalena și Priscilla. În cazul Lidia, ea a folosit statutul și averea ei pentru a-L sluji pe Dumnezeu. Influența ei a adus toată casa la Hristos și a avut un efect de înviare în Filipi. Afacerea ei prosperă i-a permis să-i găzduiască pe Pavel și tovarășii săi în casa ei, precum și biserica care avea să crească din eforturile lor. Aceste eforturi nu au fost realizate pentru lauda Lidiei sau a lui Pavel. Amândoi au căutat doar să-L urmeze pe Hristos și să-i conducă pe alții la El. S-ar putea să rezumăm relatările din acest ciclu și să spunem că fiecare femeie servea acolo unde Dumnezeu i-a oferit ocazia și chemarea. Același lucru este valabil și astăzi. Atunci când o femeie simte chemarea lui Dumnezeu pentru folosirea ei în legăturile sociale sau darurile spirituale pe care le-a primit pentru gloria Sa, ea poate și va găsi o cale de a sluji. Deși același lucru este valabil și pentru bărbați, natura misiunii femeilor a fost adesea mai puțin vizibilă și uneori considerată mai puțin decisivă în răspândirea Evangheliei.

Ce trebuie să memorăm: *Căutați înțelepciunea crucii. Serviți în umbra ei.*